

Ödmjukt om livet hos rådjuren

Som pojke är **Geoffroy Delorme** ofta ute i skogen. En dag träffar han på ett nyfiket rådjur, ett möte som kommer att bli avgörande för honom och hans fortsatta liv. En händelse som många år senare gör att han kommer att tillbringa sju år i skogen bland sina nya vänner rådjuren och slutligen skriva boken *Rådjursmannen*.

"En morgon när jag plockar åt mig några blad att knapra på vid kanten av en stig kommer ett rådjur, som jag ska komma att kalla Daguet, och stannar tvärt bara några steg bort. Försiktigt kryper jag ihop. Jag blir fascinerad av dess stora, svarta, blanka ögon. Det lyfter på huvudet och spetsar öronen åt mitt håll. Håren i akterspegeln är resta. Vi ser stint på varandra i ett par minuter, som känns som flera timmar. Det tittar åt sidan som för att bjuda in mig att följa med på upptäcktsfärd in i skogen. Det vänder sig om, långsamt och elegant, och dyker in i slyskogen. Jag är berörd av något som är starkare än jag själv. Jag har känt kallet från skogen. Benen bär mig knappt och jag andas med korta andetag. Det är dags för mig att lämna människornas värld för att leva bland rådjuren och förstå dem bättre."

Geoffrey flyttar således ut i naturen och lär känna djuren där mer och mer, han kommer dem närmare i en tillvaro som liknar så kallad mindfulness eller medveten närvaro.

"För att leva i harmoni med rådjuren och kunna gå bakom dem gör jag mig också av med tankarna som virvlar i huvudet och stör min upplevelse i naturen. Det är helt klart det allra svåraste. Men efter ett år har den mänskliga världen blivit liksom obildad för mig. Ensam i skogen med rådjuren tänker jag inte på någonting alls, jag sätter inte ord på eller definierar det jag ser, andas in eller hör. Jag nöjer mig med att vara där med dem, att förnimma naturen snarare än att analysera den."

I början återvänder han till sin familjs hus två-tre gånger i månaden för att hämta krafter, få med sig några konservburkar till sitt nödlager i skogen och för att ladda batterierna till sin kamera. Men han undviker sina föräldrar som inte gillar hans nya liv i skogen.

Ju längre tiden går desto mer tillit visar de vilda djuren och en dag kommer Daguet och lägger sig helt intill honom.

Men allt är inte frid och fröjd i skogen. Människor finns runt omkring och stör tillvaron på olika sätt så att det till och med kan vara svårt att hitta mat.

"I timmerskogen där man avverkar har björnbärssnåren krossats av traktorerna och vi har svårt att hitta ett ställe där gyttjan inte har ersatt den knappa födan. Det är halt överallt och flera gånger är jag nära att ramla i hjulspåren."

Och det finns även människor som sprider död. Geoffroy beskriver det i ett av de sorgligaste partierna i sin bok.

"Ett andra skott ljuder, kulans visslande bana slutar med en skråma på Étoile. Hon börjar springa igen, passerar mig och skäller för att också varna andra rådjur för den överhängande faran." ... "Hon flyr för allt vad tygen håller. Hjärtat slår en volt i mig jag släpper matlådan och sätter av efter henne genom tallskogen." ... "Jag är oerhört orolig för min väns skull. När det blir kväll går jag genast dit bort för att se till henne. Min stackars Étoile ... hon ligger några meter framför mig, dödligt sårad i bröstkorgen." ... "Mina ögon fylls av tårar. Jag drabbas av ett slags hat när jag inser att hon aldrig kommer att få uppleva den lycka och den glädje som jag hade tänkt. Lite i taget lämnar livet henne. Hon ser på mig och utstöter små skrik, som små snyftningar, innan hon vilar huvudet mot marken."

Det är en fantastiskt fin bok Geoffroy Delorme har skrivit. Ödmjuk inför livet och sina vilda vänner i skogen. Författaren har också fått med många stämningsfulla fotografier som han

tagit. Det gör att boken blir än mer levande.

Några dagar innan jag började läsa denna bok hörde jag en intervju med den svenske jägaren, vargmotståndaren och miljardären Karl Hedin på radio. Han berättade att han bland annat hade skjutit 1 200 älgar (!) under sitt jagande i skog och mark. Kontrasten mot Geoffroy Delormes sätt att se på djuren är slående och enorm. Efter att ha läst hans bok vet jag starkare än någonsin vilka slags människor jag högaktar och respekterar mest.

Peter Roth

Rådjursmannen. Mina sju år i vildmarken.

Geoffroy Delorme

Bokförlaget Forum

